

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

להאיר את הארץ

צעירי חב"ד משלימים את ההיערכות למבצע חנוכה, שבמסגרתו יביאו את שמחת החג לכוחות הביטחון, למאושפזים במרכזים רפואיים, לקשישים בבתי אבות, לריכוזי עולים ואף לבתי כלא ועוד, ויזכו את הציבור בהדלקת הנרות. אגף ההוצאה לאור של צעירי חב"ד הפיק לקראת חנוכה מערך של עלוני הסברה מרהיבי עין, לילדים ולמבוגרים, בעברית וברוסית. העלונים יופצו בימי החנוכה במאות אלפי עותקים וינחילו לציבור את ערכי החג, מצוותיו ומנהגיו. כמו כן יוצבו חנוכיות ענק במרכזי הערים, וכאלף חנוכיות ניידות יותקנו על כלירכב.

חנוכה, הסיפור האמיתי

צעירי חב"ד הוציאו לאור לקראת חנוכה את החוברת "חנוכה, הסיפור האמיתי" - כל מה שצריך לדעת על חנוכה. בחוברת, הצבעונית והמהודרת, מוגש הרקע ההיסטורי של חנוכה, משמעות החג, הלכות החג וגם סיפור על חנוכה בערבות סיביר. להשיג בבתי חב"ד.

חנוכה בכפר חב"ד

אשנב לחב"ד מארגן אירוח בכפר חב"ד לשבת הבאה, שבת מקץ, חנוכה (15.12). האורחים ייהנו מהרצאות על משמעותו הפנימית של החג ומסעודות שבת משותפות. פרטים ורישום טל' 052'6565190.

זמני השבוע

ירושלים תלאיב חיפה בארבע אילת ניוירוק

כניסת השבת 4:00 4:14 4:03 4:18 4:20 4:10

צאת השבת 5:15 5:16 5:14 5:18 5:20 5:13

המולד: יום חמישי, שעה 4 אחה"צ, 9 דקות 11 חלקים
ראש חודש טבת: ביום השישי

294 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

כשהאמת מסתרת השקר משתלט

הגיע הזמן שמנהיגי ישראל יאמרו את מה שכתב שמעון החשמונאי לשליחו של אנטיוכוס השביעי: "לא ארץ נכרייה לקחנו"

מטבע מהתקופה החשמונאית בארץ ישראל (צילום: cngcoins)

קרוב אנשי התקשורת בארץ מתקיים דיון בשאלה אם ראוי להעביר בשידור חי נאומים של אויבנו. פעמים רבות הנאומים האלה נועדו להפעיל לוחמה פסיכולוגית על העם בישראל, והשאלה היא אם בעצם השידור אין אנו משחקים לידי האויב.

רבים התרגזו לנוכח חדותה של התקשורת הישראלית בדיווחיה על ההצבעה באו"ם לצירופה

של 'פלסטיין' כמדינה משקיפה שאינה חברה. ההתלהבות הזאת שיקפה את המגמות השולטות בתקשורת. ועם זה, שידור נאום השטנה של יו"ר הרשות הפלסטינית היה בעל חשיבות רבה לציבור בישראל.

הנאום הזה מגלם את כל השקר שמגולם בנפנוף המתמיד במילה 'שלום'. עשרות פעמים הזכיר האיש את המילה 'שלום', אבל הנאום כולו, מתחילתו ועד סופו, היה נאום שטנה, שקר וכזב. הערבים פשוט קלטו שהעולם אוהב לשמוע את המילה 'שלום', גם אם מרוקנים אותה מכל תוכן. אבל אם העולם אינו יודע עד כמה זו הצגה שקרית, מדוע יש יהודים שהולכים שבי אחר תעמולת הכזב הזאת?

שקר השלום

אומרים לנו שהאיש הזה 'מתון', שהוא 'פרטנר' לשלום. אבל התדמית הזאת אינה אלא תחפושת. בדיוק כשם שקודמו שיחק את המשחק הכפול הזה. גם הלה נהפך ל'מתון' ולבעל-ברית כביכול, עד שפרצופו האמיתי נחשף בגל הטרור הנורא אחרי ועידת קמפ-דייוויד השנייה.

כל מי שעוקב אחרי התקשורת הנשלטת בידי הרשות הפלסטינית ורואה את ספרי הלימוד המשמשים לחינוך הדור הבא בבתי-הספר שלה יודע שהדבר האחרון שיש שם הוא שלום. אין אצלם שום הכשרה תודעתית של הציבור לצורך לחיות ביחד ולהשלים עם קיומנו. להפך, השאיפה היא להילחם, להרוג ולהיהרג, ולהחדיר שנאה תהומית ל'יהודים'.

בתפיסות היסוד האמיתיות אין שום הבדל בין הרשות הפלסטינית ובין החמאס. אלה כאלה שוללים את זכות קיומנו ושואפים למחוק אותנו מעל פני האדמה. אלא שהחמאס אומר זאת בגלוי, ואילו אנשי הרשות הפלסטינית מסתתרים מאחורי מסכות 'שלום'.

לכן מקומם כל-כך לשמוע מנהיגי ציבור בישראל הקוראים לשאת ולתת עם האויב הזה, כאילו אין הם יודעים את האמת. הלוא כבר ניסו להציע ל'פרטנר' הזה הצעות מרחיקות לכת מבחינתם (ואומללות מבחינתנו), והוא פשוט ברח, מכיוון שאין הוא מוכן לחתום על סיום הסכסוך. כמה התחננה לפניו הממשלה הנוכחית כי ישוב לשאת ולתת איתה, והוא סירב. אבל תמיד יהיו אצלנו מי שיצדיקו את הערבים ויאשימו את היהודים.

לדבר אמת

הבעיה היא שגם אנחנו נפלנו לתוך המשחק השקרי הזה, ובמקום לומר את האמת ולהיאבק עליה, הסכימה גם הממשלה הזאת לעיקרון שצריכה לקום מדינה פלסטינית בלב ארץ-ישראל, נחלתו הנצחית של העם היהודי. כשאנחנו איננו עומדים מאחורי האמת שלנו, מה פלא שהשקר משתלט?

הגיע הזמן שמנהיגי ישראל יאמרו את מה שכתב שמעון החשמונאי לשליחו של אנטיוכוס השביעי: "לא ארץ נכרייה לקחנו ולא ברכוש זרים מְשֻׁלָּנו, כי אם נחלת אבותינו, אשר נכבשה בעת מן העיתים בלא משפט, וכאשר היה לאל ידנו - השיבנו אותה לנו".

האור בוקע מתוך החושך

השלמות הגדולה ביותר.

עקבתא דמשיחא

המצב הזה קשור במיוחד לדורנו, הדור של 'עקבתא דמשיחא'. בכלל, תקופת הגלות הנוכחית מאופיינת במצוקות ובקשיים גדולים פי כמה וכמה מהתקופות שלפני כן. אמנם גם בימי בית-המקדש הראשון היו קשיים ומצוקות, ועל-אחת-כמה-וכמה לאחר החורבן, בגלות בבל, אבל אין זה מגיע לעוצמת הלחץ והצרות של הגלות הנוכחית.

ובתוך תקופת הגלות עצמה שיא הלחץ הוא בדור האחרון, דור 'עקבתא דמשיחא', שהצרות גוברות והאורות מתמעטים, וזה הזמן שבו 'שחרות הלילה' בשיאה. אבל דווקא בזמן הזה בא הגילוי הגדול של אור החסידות, שפורץ מתוך החושך בבחינת "אז ייבקע כשחר אורך", ועד שמתוך הגלות הזאת תבוא ההתגלות הגדולה ביותר של הגאולה האמיתית והשלמה.

(תורת מנחם כרך לה, עמ' 98)

מבטאת את אופי עבודתו של יעקב.

משמעותו הפשוטה של הפסוק היא שמתוך השחר, שחור הלילה, בוקע האור הראשון. וזו עבודת יעקב כל חייו: להתגבר על כל הקשיים וההפרעות, ויתרה מזו - להבקיע את האור דווקא מתוך החושך.

מעלת הבית השלישי

עבודתו של יעקב קשורה לעבודה הרוחנית של זמן הגלות, שכן הבית השלישי יישא את מעלתו המיוחדת של יעקב. וכך נאמר בגמרא על בית-המקדש השלישי: "לא כאברהם שכתוב בו הר... לא כיצחק שכתוב בו שדה... אלא כיעקב שקראו בית". הבית השלישי יהיה בית של קבע, מכיוון שהוא קשור דווקא ביעקב.

מעלה זו מתבטאת בפסוק "אז ייבקע כשחר אורך". דווקא מתוך הצרה והמצוקה בוקע האור הגדול. ההתעלות הגדולה של יעקב אבינו בקעה דווקא מתוך הקשיים והצרות שפקדו אותו, ודווקא על-ידי זה השיג את

אחרי שיעקב עבר את כל התלאות אצל לבן, ואחר-כך בשבוב לארץ-ישראל את ההתמודדות עם עשיו, את פטירתה של רחל ואת הצרה שאירעה לדינה בתו - הוא מבקש לשבת בשלווה. אומרים חז"ל: "ביקש יעקב לישב בשלווה, קפץ עליו רוגזו של יוסף". עכשיו מתחילה פרשה חדשה - מכירת יוסף.

אף-על-פי שגם לאברהם וליצחק היו תלאות וקשיים, אין זה מגיע לעוצמת הצרות שפקדו את יעקב. ובכל-זאת דווקא יעקב היה 'בחיר שבאבות' (כלשון המדרש) והוא העמיד שנים-עשר שבטים, ההולכים בדרכו (לא כאברהם שיצא ממנו ישמעאל ולא כיצחק שיצא ממנו עשיו).

להתגבר על הקשיים

בספר הזוהר נאמר שכאשר יעקב בא לסוכה בתוך האוּשפיזין הוא אומר את הפסוק "אז ייבקע כשחר אורך". אותיות המילה 'ייבקע' מרכיבות את השם 'יעקב', אך הקשר בינו ובין הפסוק הזה אינו באותיות המילה הזאת בלבד, אלא בכך שהמילה 'ייבקע' אכן

אמרת השבוע

הרבי השמח

בהיות רבי מאיר מפרמישלן צעיר לימים החליט לנסוע אל ה'חזזה' מלובלין, לראות איך הוא מדליק נרות חנוכה. הוא בא לקראת שבת, ובליל שבת, קודם הקידוש, שאל ה'חזזה': "מיהו זה היודע לסתום את פי השטן בתפילתו?". איש לא הגיב, וה'חזזה' הביט כה וכה ושאל את רבי מאיר: "מי אתה?". הוא אמר לו את שמו ואת שם עירו.

ביום ראשון בבוקר קרא ה'חזזה' לרבי מאיר ואמר לו: "מה לך פה? עליך לשוב לביתך ולחכות שיבואו אליך".

בדרך חזרה ראה יהודים נוסעים ושאל ליעדם. הם השיבו: "נוסעים אנו לרבי מפרמישלן". רבי מאיר לא אמר דבר, נסע איתם לעירו, ובבואם לשם הכתירו אותו בימי החנוכה לרבי, והיו קוראים לו 'הרבי השמח'.

פתגם חסידי

"אתה עצמך אינך זקוק לדיבור, המחשבה מספיקה לך. לשם מה אתה מדבר? בעבור הזולת. ושמה אף הוא אינו זקוק לטובתך זו?" (רבי אברהם מטריסק)

חנוכה | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

חגים של אור

כל הימים הטובים שאנו חוגגים לזכר ניסים שנעשו לנו קשורים לאור, להתגברות האור על החושך. בניסים של מצרים - "ולכל בני ישראל היה אור במושבותם". בנס פורים - "ליהודים הייתה אורה ושמחה". בנס חנוכה - פך השמן והדלקת הנרות.

(אספת חכמים)

חג שאינו נזכר

"מאי חנוכה?" (שבת כא,ב). מכל המועדים והימים הטובים חנוכה הוא החג היחיד שאינו נזכר בתנ"ך, ולכן הגמרא שואלת "מאי חנוכה?".

(מגיד משנה)

השגה והבנה

"ועשאום ימים טובים בהלל והודאה". לא דיי ב'הודאה' בלבד, שזה כוח האמונה וההודאה, אלא צריך להיות גם 'הלל' - השגה והבנה באלוהות, בבחינת "דע את אלוקי אביך".

(אגרות-קודש)

סדר הברכות

סדר הברכות בנרות חנוכה הוא: להדליק נר של חנוכה, שעשה ניסים ושהחיינו. הסדר הזה רמוז בפסוק (במדבר כא,ח) "עשה לך שרף" - להדליק, "ושים אותו על נס" - שעשה ניסים,

"וראה אותו וחי" - שהחיינו.

(רבי יצחק מוולוז'ין)

חנוכה מעורר נשמות

"פתילים ושמונים שאין מדליקים בהם בשבת מדליקים בהם בחנוכה" (שבת כא). אפילו נשמות שהשבת אינה מעוררת אותן, בכוחו של חנוכה לעוררן. שכן בימי החשמונאים היו רבים מהיהודים שרויים במדרגה רוחנית נמוכה מאוד, ואף-על-פי-כן הושיע אותם הקב"ה, ובבת אחת התחוללה בהם התעוררות גדולה.

(רבי מנחם-מענדל מקוצק)

יאמר לחומץ וידלק

בעל חידושי הרי"ם הדליק פעם אחת נרות חנוכה בשעה מאוחרת. שאלו אחד המקורבים: הלוא אמרו חז"ל "אין מחמיצין את המצות". השיב לו הרבי (על-פי תענית כה,א): "מי שאמר לשמן וידלוק, יאמר לחומץ (רמז ל'מחמיצין') וידלוק..."

השמש מתעלה

מקומו של השמש למעלה משאר הנרות, כי מי שמדליק את "נר ה' נשמת אדם" של חברו מתעלה למדרגה עליונה אף מזו של האדם שאת נשמתו הדליק.

(לקוטי שיחות)

איזהו גיבור

עת צרה הייתה בירושלים שלפני יותר מארבע מאות שנה. רעב כבד פקד את האזור בעקבות שנת בצורת, מחירי המזון האמירו, והשגת אוכל נהפכה למלחמת קיום יום־יומית.

מצבם של בני הישיבה שפעלה בירושלים היה קשה ביותר. עד כה נתמכו בידי נדיבים והיו יכולים להתמסר ללימוד התורה. עתה היו בסכנת גוויעה מרעב, לאחר שהנדיבים לא יכלו לעמוד בהתחייבויותיהם בשל היוקר המאמיר.

ראשי העדה ורבניה התכנסו לאספת חירום, ובה הוחלט לשגר אחד מנכבדי ירושלים לחוץ־לארץ, כדי לגייס תרומות בין יהודים בעלי אמצעים לעזרת אחיהם שבארץ הקודש.

נסיעה לחוץ־לארץ בימים ההם הייתה כרוכה בסכנות רבות. המתכנסים הציעו להטיל גורל שיקבע מי האיש שישלח למשימה.

הפור הוטל ובגורל עלה אחד מגדולי המקובלים אז, רבי אברהם גלנטי. הוא קיבל עליו את המשימה מתוך הכנעה, אף שזו תאלץ אותו להתבטל מלימודו ולעסוק בצורכי ציבור. הוא אף ראה בכך זכות, שעל ידו תבוא טובה גדולה ליהודי ארץ־ישראל.

יצא רבי אברהם לנמל יפו, ועלה על ספינה שיצאה אל העיר הגדולה קושטא (איסטנבול) שבטורקיה. ההפלגה עברה בשלום, הם כבר התקרבו לנמל קושטא, אלא שאז נראו סימני דאגה על פניו של רבי החובל, שהביט אל החוף במשקפתו.

"אינני מצליח להבין מה קורה שם...", מלמל רבי החובל. כשהתקרבה הספינה התודעו נוסעי האנייה לסיבת חששותיו של רבי החובל: בעיר התחוללה דרמה. בני־אדם התרוצצו בבהלה אנה ואנה, וביניהם גם חיילים. רבים עמדו על גגות הבתים.

לנוסעי הספינה לא היה הסבר למראה המוזר. רבי החובל החליט שלא לסכן את הנוסעים והודיע כי הספינה תפליג ליעדה הבא ותדלג על העגינה בנמל קושטא.

רבי אברהם גלנטי לא היה יכול להסכים לכך. קושטא הייתה יעד חשוב מאוד בעבורו, ולא היה באפשרותו לוותר על הסיכוי להשיג את תמיכתם של עשירי העיר בתושבי ירושלים הגוועים ברעב.

הוא הציע לרבי החובל כי אחד

המלחים יוריד סירה קטנה לים וייקח אותו עד החוף. שם ירד רבי אברהם, והמלח ישוב בסירתו מיד אל האנייה.

בתחילה לא רצה רבי החובל להיענות לבקשה. "אני אחראי לשלום הנוסעים, ולא אסכן את חיך, אף אם אתה רוצה בכך", אמר לו. רבי אברהם שב והפציר בו שוב ושוב, עד שנעתר

לבקשתו ושלח את רבי אברהם בסירה, כבקשתו.

המלח הוריד את רבי אברהם ושב במהירות אל הספינה. רבי אברהם החל לצעוד ברחובות העיר ופתאום התייצבו מולו שני חיילים וגערו בו: "מה אתה עושה בחוץ?! אתה מסכן את חיך!".

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

"ממתין ומצפה מתי יבוא"

הגאולה קשורה ביוסף וביהודה. השלב הראשון של הגאולה נעשה על־ידי משיח בן יוסף, והגאולה השלמה באה על־ידי משיח בן־דוד שמשבט יהודה. כאשר יוסף סיפר לאביו על החלום שחלם – "והנה השמש והירח ואחד־עשר כוכבים משתחוים לי" – הבין יעקב מיד את משמעות החלום: יוסף יהיה מלך, ואביו ואימו ואחד־עשר אחיו ישתחוו לו. יעקב אמנם גער בו, אבל בליבו פנימה ידע שהחלום יתגשם, ולכן "ואביו שמר את הדבר", וכפי שרש"י מפרש: "היה ממתין ומצפה מתי יבוא".

ציפיה זו דורשת ביאור: הלשון "היה ממתין ומצפה מתי יבוא" מלמד שיעקב ציפה לכך כאדם שמצפה לדבר טוב ומיוחל. מהי המעלה בזה שיוסף ימלוך ואביו ואחיו ישתחוו לו?

תפקידו של יהודי

ההסבר לכך נעוץ בדברי חז"ל, "מכאן שאין חלום בלא דברים בטלים". הלא רחל כבר מתה, ויוסף חולם על השמש והירח (הרמוז לאימו) שמשתחוים לו! אלא זה מה'דברים בטלים' שבחלום. חשב יעקב אבינו, שכשם שההתייחסות לרחל היא בבחינת 'דברים בטלים', כך הרמז שהוא (יעקב) ישתחוה ליוסף, אף הוא בבחינת 'דברים בטלים'.

יעקב אבינו סבר שהחשיבות שבחלום אינה בפרטים שלו (שיכולים להיות בגדר 'דברים בטלים'), אלא בעצם החלום, המנבא את מלכותו של יוסף. לזה ציפה יעקב וייחל בכל ליבו.

יוסף מסמל את עמ־ישראל כולו, כפי שנאמר "נוהג כצאן יוסף" (שפירוש הפסוק הוא שהקב"ה מנהיג כצאן את יוסף, את עמ־ישראל). ייחודו של יוסף לעומת שאר השבטים היה בעמידתו בדבקותו בקב"ה גם כשירד לגלות וגם כשהיה משנה למלך וניהל את כל ענייני הממלכה, ובכל־זאת לא הפריעוהו טירדות העולם מדבקותו בה'.

הכוח הזה ניתן לכל יהודי, וזה גם התפקיד הנדרש מיהודי – להישאר דבק בקב"ה גם בהימצאו בגלות וגם כשהוא עסוק וטרוד בענייני העולם, בענייני פרנסה וכדומה. כינויו של עמ־ישראל בשם 'יוסף' בא לבטא את הכוח המיוחד של יוסף הצדיק, הקיים בעמ־ישראל. לזה ציפה וייחל יעקב אבינו – "ואביו שמר את הדבר".

כוח לצפות

יתרה מזו יש לומר: יעקב אבינו ציפה וייחל לא רק למלכותו של יוסף במצרים, אלא למלכותו של יוסף בזמן הגאולה. הוא ציפה למשיח בן־יוסף, שבא כהקדמה וכהכנה למשיח בן־דוד.

ולמעשה, כל הסיפור של מכירת יוסף קשור בגאולה העתידה, כפי שהמדרש אומר (רבה פרשה פה): "ויהי בעת ההיא – רבי שמואל בר־נחמן פתח: כי אנכי ידעתי את כל המחשבות. שבטים היו עסוקין במכירתו של יוסף; ויוסף היה עסוק בשוק ותעניתו; ויהודה היה עסוק ליקח לו אישה. והקב"ה היה עוסק – בורא אורו של מלך המשיח".

לזה ציפה יעקב אבינו, וציפיה זו מעניקה כוח לכל יהודי בכל משך זמן הגלות להיות 'ממתין ומצפה': מתי יבוא משיח־צדקנו לגאול את עמ־ישראל. וכל־שכן בזמן של 'עקבתא דמשיחא', כשעומדים על סף הגאולה, שאז הוא אמיתות המצב של "ממתין ומצפה מתי יבוא", שהרי "אחכה לו בכל יום שיבוא". ולא רק בכל יום יום, אלא הציפיה היא בכל שעה, כפי שאנו אומרים שלוש פעמים ביום: "לישועתך קיוונו כל היום".

ותיכף ומיד מתגלה "אורו של משיח", באופן שכל אחד ואחד רואה זאת בעיניו, ומשיח מביא את כל אחד ואחד מבני־ישראל, אנשים נשים וטף, לארצנו הקדושה, ותיכף ומיד ממש (ראה לקוטי שיחות כרך לה, עמ' 156).

מדבריהם הבין רבי אברהם מהו הדבר שמפיל אימה ופחד על אנשי העיר: שני אריות ברחו מגן החיות שבחצר ארמונו של הסולטן, והם משוטטים עתה בעיר, וכבר הפילו כמה חללים.

לא סיימו החיילים לספר את אשר אירע והנה נראה אריה אחד בקצה הרחוב. בתוך שנייה נעלמו החיילים, אך רבי אברהם נשאר על עומדו. האריה התקרב לעברו, ורבי אברהם עומד בשלווה. מאות עיניים מכל הגגות צפו במתרחש במתח ובדאגה.

האריה הגיע עד רבי אברהם, ושם כרע ורפץ לידו בשקט כמצפה לפקודתו. בנחת הושיט רבי אברהם את ידו ואחז באוזנו של האריה, והאריה קם והלך אחריו. עיני האנשים מהגגות נקרעו לרווחה למראה עיניהם. רבי אברהם החל לעלות במעלה הרחוב העולה לחצר הסולטן, ואז הופיע פתאום האריה השני.

שוב החסיר ליבם של הצופים פעימה. אף הסולטן עצמו, שהיה עם אנשיו בארמונו, צפה במתרחש. האריה השני, כקודמו, עצר בנחת ליד רבי אברהם, וזה תפס את אוזנו בידו השנייה, והמשיך בדרך לחצר הסולטן, כששתי ידיו אוחזות באריות כאילו היו כבשים.

חצר הסולטן הייתה פתוחה, ולעיני רבי אברהם נגלה כלובם הפתוח של האריות. חיש־מהר הכניס את האריות פנימה, וסגר בעדם את הדלת.

קושטא נשמה לרווחה. התושבים ירדו מהגגות צוהלים, ורבי אברהם הזמן אל הסולטן. הוא עמד לפניו בענווה, אחז בתרמילו. הסולטן העתיר עליו שבחים ושאל: "מי אתה? כיצד הצלחת להשתלט על האריות? האם בכישוף עשית זאת?"

זקף רבי אברהם את גבו, הישיר מבט אל הסולטן ואמר: "חלילה לי! יהודי אני, והתורה אוסרת עלינו לעסוק בכשפים. אולם כבר מעת שברא הבורא את האדם השליט אותו על בעלי־החיים וטבע בהם יראה מפניו. אך זאת בתנאי אחד: כאשר צלם אלוקים ניכר עליו. אם האדם מתגבר תמיד על יצרו, שורה צלם אלוקים על פניו והחיות יראות ממנו".

שמע הסולטן את דברי החכם והתפעל מאוד. עיניו הפיקחות, דברי חכמתו וקדושתו הנפלאה שבו את ליבו. הוא ביקש מהחכם להישאר בקרבתו, אולם רבי אברהם התנצל והסביר לסולטן את סיבת בואו לקושטא.

מיד ציווה הסולטן למלא בעבורו תרמיל במטבעות זהב, ליווהו אל החוף ונפרד ממנו בכבוד גדול, וליהודי ירושלים הייתה הרווחה.

נס מהלך

ההתנגשות, שלותה בחבטה עזה, החזירה את יעקובוב להכרה. "הייתי בפחד אימים שקשה לתאר. חשתי שהמכונית תעלה באש. רציתי לדומם את המנוע, אלא שאז גיליתי שיד ימין אינה מתפקדת. במאמצים רבים הצלחתי לדומם את המנוע בעזרת יד שמאל. פניתי לעבר ירמיהו (הי"ד) והבנתי שנהרג".

סיפורו של אבי יעקובוב מהיישוב עמנואל שבשומרון נשמע בלתי אפשרי. שמונה עשר כדורים ספג, ובהם כדור בראש שנורה מטווח קצר, ובכל זאת נשאר בחיים. "גם אני לא מעכל את מה שקרה לי", הוא אומר בסוף שיחתנו איתו, במלאות אחת עשרה שנים לנס המדהים.

זה קרה בערב הנר הרביעי של חנוכה. יעקובוב, קבלן אינסטלציה, וחברו ירמיהו סאלם, עשו את דרכם מהיישוב קרני שומרון לעבר עמנואל. "אני נהגתי וירמיהו ישב לידי", משחזר יעקובוב. "התקרבו ליישוב. היה חשוך מאוד. פתאום ירמיהו צעק: 'ורים עלינו!'. השניים לא העלו על דעתם שהם בעיצומו של פיגוע משולב שביצעו מחבלים, ובמהלכו ירו אש תופת לעבר אוטובוס וכלי רכב פרטיים בכניסה לעמנואל. תשעה יהודים הי"ד נרצחו בפיגוע.

הרכב מאבד שליטה

יעקובוב משחרר אנחה ארוכה וממשיך בסיפורו: "כמה רגעים קודם לכן ראיתי גלגל ענק של אוטובוס. חשבתי שאוטובוס הידרדר לוואדי בכניסה ליישוב ורציתי לצלצל למשטרה, ואז ירמיהו צעק. צרור יריות ניפץ את שמשות הרכב. קליע פגע בידי הימנית ואיבדתי את הכרתי. הרכב המשיך בנסיעה, בלי שליטה, וכעבור חמש מאות מטר התנגש בהר, בנתיב הימני. לו פנה לצד שמאל, היה מידרדר לוואדי".

מחבל מול העיניים

בעוד הוא מנסה להתאושש הבחין במחבל העומד במרחק כשני מטרים ממנו ובידו רובה. "המחבל ראה שאני מצליח להזיז את יד שמאל וירה לעברה. היד השתתקה באותו רגע", מספר יעקובוב. "לא אשכח את הרגעים האלה. אמרתי לבורא עולם: 'אם החלטת לקחת אותי, לפחות קח אותי כמו רבי עקיבא, שלמד את כל התורה. אני לא מוכן למות ככה, לא הספקתי ללמוד..."

השניות המעטות נדמו לנצח. "אמרתי 'שמע ישראל' כמו שבחיי לא אמרתי. זה יצא ממש מכל הנשמה. המחבל ראה שאני עדיין חי וירה לי בראש". יעקובוב מתאר את הרגעים כאילו חווה אותם אך אתמול. הוא איבד בשנית את הכרתו, והתעורר רק כעבור זמן, כשהגיע לזירה גיפ צבאי. "רציתי להגיד לחיילים שיש פה מחבל, אבל לא יכולתי. ראיתי הכול, בבירור. במהלך חילופי האש, שהתנהלו ממש לידי, נהרג אחד החיילים".

אבי יעקובוב ותמונות רכבו שרוסס בכדורים

נס רודף נס

מצבו הרפואי של יעקובוב, חבר קהילת חב"ד בעמנואל, היה קשה ביותר. "רופאים שבאו לשטח קבעו לי בתחילה מוות", הוא מספר. "חטפתי שמונה עשר (!) כדורים והסיכוי שאנצל שאף לאפס". במשך שנה היה מרותק לכיסא גלגלים. "מי היה מאמין שאצליח ללכת כאחד האדם", הוא אומר בהתפעמות. "אני עדיין עובר טיפולים קשים וכואבים, בניסיון להשתקם. זה לא פשוט". בכל יום, כשהוא עובר בכביש שבו אירע הפיגוע, הוא מודה לה' על הנס הגדול. "אייאפשר להסביר נס כזה, קיבלתי מתנה מאלוקים", הוא אומר.

הסרת משקפיים ללא מגע בעין!!!

מחיר מיוחד עד סוף חנוכה!

לביקת התאמה ללא תשלום: **052-4578445** (מאיר) www.assuta-optic.co.il

אסוטה אופטיק

גפן בסד

החברה החרדית לניטוח ולפינוסים

077-444-777

בסופו של דבר... הילודה

היא שתכריע את קיומו כמדינה יהודית

זמרות אלפי הילולות כבר החלו! **02-5454500** www.efrat.org.il

פינת ההלכה מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

חנוכה במוצאי שבת

שאלה: כיצד נוהגים בהדלקת נר ראשון של חנוכה במוצאי שבת?

תשובה: רצוי להכין את החנוכה והנרות מערב שבת, כדי שמיד במוצאי השבת יהיה אפשר להדליק את הנרות.

רבים נוהגים להתפלל ערבית מוקדם יותר מבכל מוצאי שבת. בתפילת שמונה עשרה מוסיפים 'ועל הניסים' (מי ששכח - יחזור ל'ועל הניסים', ואם נזכר לאחר אמירת שם ה' של סיום הברכה - אינו חוזר).

לאחר שמונה עשרה אומרים 'ויהי נועם', ואתה קדוש, כבכל מוצאי שבת. בקהילות שבהן אומרים בימות החול 'שיר למעלות' לפני 'עלינו', אומרים בחנוכה 'מזמור שיר חנוכה הבית' (תהילים ל).

בבית הכנסת מדליקים נר חנוכה קודם ההבדלה. כשאין מבדילים שם - מדליקים לפני 'עלינו'.

בנוגע לסדר ההדלקה בבית יש הבדלי מנהגים. לדעת הרמ"א, וכן מנהג הונגריה - מדליקים תחילה את הנרות ורק אחר כך עושים 'הבדלה', כי סומכים על ההבדלה שנאמרה בערבית ('אתה חוננתנו'). מקדימים את ההדלקה משני טעמים: א) משום שמצוות פרסום הנס קודמת למצוות הבדלה. ב) כדי לאחר ככל האפשר את צאת השבת, בהבדלה (מי ששכח לומר 'אתה חוננתנו' בתפילת ערבית, יאמר 'ברוך המבדיל בין קודש לחול' [בלי כוס ובלי שם ומלכות] לפני הדלקת הנרות).

לדעת הט"ז, וכן מנהג הספרדים והחסידים - מבדילים תחילה, משום שמצוות הבדלה תדירה ממצוות נרות החנוכה, ואמרו חז"ל: "תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם". אומרים 'ויתן לך' אחרי הנרות הללו.

מתעכבים סמוך לנרות כחצי שעה. נשים אינן עושות מלאכה בחצי השעה שאחרי ההדלקה.

מקורות: שו"ע או"ח סי' עתר ס"א. סו"ת תרפא, רמ"א ונו"כ. ספר המנהגים - חב"ד עמ' 70. לוח כולל חב"ד. לוח 'דבר בעתו'.

מאיר הלפגוט ניו יורק

נתנאל הרשטיק ניו יורק

פרשת בשלח י"ג-ט"ו בטבת, 24-26/1/2013

תכנית עטירה: חמישי קונצרט חזנות עם החזנים העולמיים. **טיטי** עיול מודרך.

תפילות השבת עם החזנים: **יצחק מאיר הלפגוט ונתנאל הרשטיק**, בליווי מקהלת "ירנת ישראל" בניאוחו על **אופיר סובול**. סעודות השבת וטיש עם הזמר **ישראל פרנס**

מבצע למקדימים להירשם 03-9050505

שבת שירה וחזנות במלון רמדה ירושלים